

Kristine Heltberg (SF):

Når jeg stiller dette spørgsmål her, er det, fordi Danmark i mange år jo har haft ry for at være netop det land, hvor folk fra forskellige diktaturlande med stor lethed kunne opnå asyl, og det forekommer mig, at specielt spørgsmålet om de chilenske flygtninge netop er af en sådan art, at vores åbenhed er blevet sat på en passende prøve.

Det drejer sig om flygtninge fra et diktatur, der må forekomme os særdeles utiltalende, for ikke at sige afskyeligt, og det forekommer mig, at man både fra officiel dansk side og fra samtlige partiers side uofficielt har givet sin gode vilje til kende over for spørgsmålet om at yde asyl til chilenske flygtninge. Ikke desto mindre ser det ud til — det hører man på mange måder og fra mange kilder — at man er ved at komme lidt i miskredit herhjemme, fordi ansøgningstiden er så forfærdelig lang, og det forekommer mig, at det ville være en stor hjælp for de folk, der skal repræsentere os udadtil, hvis vi kunne få en tilkendegivelse af, at man fra det offentliges side, fra regeringens side, vil gøre alt muligt for at fremskynde ekspederingen af disse livsvigtige sager.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Sager vedrørende tildeling af asyl henhører under justitsministerens ressort, idet afgørelsen træffes af justitsministeren efter at tilsynet med udlændinge har foretaget de nødvendige undersøgelser. Asylanmodninger, der modtages fra ambassaden i Santiago, fremsendes af udenrigsministeriet til tilsynet for udlændinge. De retningslinjer, som den daværende justitsminister redegjorde for her i tinget den 27. februar 1974 i et svar på et spørgsmål fra hr. Gert Petersen, er fortsat gældende. Der er tale om en konkret vurdering af hver enkelt ansøgning, og ved denne vurdering lægger man vægt på, at det efter de oplysninger, der foreligger, må antages, at den pågældende vil kunne indpasse sig i det danske samfund uden uforholdsmæssigt store vanskeligheder. I denne forbindelse må der også tages hensyn til visse sikkerhedsmæssige forhold. Undersøgelsen heraf kan ikke gennemføres fra dag til dag. Justitsministeriet har oplyst, at tilsynet med udlændinges ekspedition af ansøgninger sker så hurtigt som muligt. Kor-

respondancen med ambassaden sker i vidt omfang pr. telex.

En anden sag er, at udstedelse af visum til Danmark ikke automatisk indebærer, at de pågældende chilenerne kan få udrejsetilladelse fra Chile. Det har vist sig, at der ofte til trods for en energisk indsats fra ambassadens side kan gå adskillige måneder, før chilenerne, der er fængslede eller på anden måde tilbageholdt, kan få mulighed for at forlade Chile.

For så vidt angår ansøgninger fra flygtninge, der opholder sig på transit i Argentina, hører det understreges, at disse flygtninge henhører under FN-flygtningehøjkommissærens mandat. Den danske ambassade i Buenos Aires har etableret et snævert samarbejde med den stedlige repræsentant for FN's flygtningehøjkommissær. Asylsøgende, der først henvender sig til ambassaden, bliver henvist til højkommissariatet for derved at få skabt klarhed over deres status og asylbehov, og er der henvendelser her i landet til udenrigsministeriet om transitflygtninge fra Chile, der angives at ønske asyl i Danmark, bliver det også forelagt flygtningehøjkommissariatet, således at asylanmodningen indsendes, såfremt flygtningehøjkommissariatet finder ansøgningen påtrængende.

Men det kan oplyses, at ambassaden i Buenos Aires har indberettet, at der i visse tilfælde er vanskeligheder med at få forbindelse med de flygtninge, hvis navne opgives fra Danmark. Det skyldes i et vist omfang, at de henvendelser, der rettes til de danske myndigheder, ifølge sagens natur ofte kun indeholder meget sparsomme oplysninger.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for de faktiske oplysninger, men det, jeg sådan set savnede, det var egentlig besvarelsen af selve spørgsmålet; det kan jeg ikke undlade at udtrykke en vis skuffelse over.

Jeg vil gerne spørge ministeren yderligere om, hvordan det kan være, at jeg endnu ikke har kunnet få svar på mit spørgsmål, som blev stillet under udenrigsdebatten herinde, angående en analog udvidelse af muligheden for at give visum på stedet svarende til den, som man i sin tid kunne give til de polske flygtninge i årene 1968-70, hvor den danske ambassade straks på stedet kunne tage stilling til de enkelte sager. En sådan frem-